

Aanvulling Identificatie juni 2010.

De ingezonden brief die het Nederlands Dagblad niet wilde plaatsen.

Met inleiding en naschrift

Inleiding

Op 26 maart 2010 publiceerde het Nederlands Dagblad (ND) een recensie over het boek *Cashless. Op weg naar een maatschappij zonder contant geld* (*). Een uitgave van Het Zoeklicht. De schrijver stelt in dit boek dat we op weg zijn naar een samenleving zonder contant geld. De hedendaagse wereldwijde financiële crisis, globalisering en de moderne technologie voegen zich volgens de auteur zo samen, dat een maatschappij zonder contant geld en een centraal gestuurde wereldeconomie onvermijdelijk zijn. Hij voorziet een samenleving waarin de burger gebukt gaat onder 'elektronische overheersing'. Tevens geeft hij zijn visie op profetische onderwerpen als de opkomst van de antichrist, het merkteken uit Openbaring 13, moderne identificatiesystemen op basis van chiptechnologie en biometrie, de Wederkomst van Christus.

Ik vond de teneur van de recensie en het woordgebruik van de recensent van het ND niet correct. Hieronder enige citaten uit de vrij lange boekrecensie. Een aantal conclusies / woorden is door mij 'vet' geaccentueerd.

--**Onzin** over kredietcrisis en antichrist (kop boven de recensie);

--Als het niet zo'n **beroerd verhaal** was, zou je erom kunnen lachen;

--Maar wie alle pogingen van economen en politici om via nieuwe structuren de kans op een nieuwe recessie te verkleinen, afdoet als 'de schaduw' van de 'door de Bijbel' voorzegde 'minister van Financiën uit

de eindtijd als een absolute despoot', doet aan **theologisch kunst- en vliegwerk en toont bovendien aan niets te begrijpen van de financieel-economische noodzaak nieuwe wegen in te slaan;**

--Hitchcock en andere eindtijddenkers dragen **een bril die de werkelijkheid vertekent** ;

--Door het eenzijdig gebruik van hun zoeklicht missen **de zelfbenoemde profeten** eveneens de notie dat een vrije financiële markt juist zonder overheidsingrijpen levensgevaarlijk is.

--Wie elke poging van (vaak christelijke) regeringsleiders om leefbaarheid en gerechtigheid dichterbij te brengen afdoet als 'voorbereidingen voor de komst van de antichrist', profeteert niet, maar lijdt aan **onnavolgbaar complotdenken**.

Kritiek op een boek moet kunnen. Daar zijn recensenten ook voor. Maar die kritiek dient wel evenwichtig te zijn. Als de schrijver van een boek inspeelt op ontwikkelingen in de samenleving is het minste wat je dan als recensent kunt doen, die opvattingen toetsen aan wat er daadwerkelijk in de samenleving gebeurt. Als recensent tevens redacteur economie, mag je de ontwikkelingen in diezelfde samenleving niet negeren. Het gaat immers om harde feiten die voor iedereen waarneembaar zijn. Het gerecenseerde boek gaat niet alleen over de economie. Er komen ook onderwerpen aan de orde als biometrie, chiptechnologie, de rol van de computer in de samenleving. In de recensie miste ik een visie op deze aspecten van de moderne welvaartsmaatschappij. Ik zal mijn kritiek met enige voorbeelden verduidelijken.

Geldloze samenleving

Op alle fronten zijn we er thans getuige van dat gebruik van contant geld wordt ontmoedigd en het digitale / elektronische betaalverkeer wordt gestimuleerd. Zoals altijd gebruiken banken en supermarkten het veiligheidsaspect om deze ontwikkeling, die hen goed uitkomt, te stimuleren. Gemakshalve ziet men maar over het hoofd dat ook bij digitaal geldverkeer criminaliteit plaats vindt, zoals phishing, skimming en andere vormen van computercriminaliteit. Het veiligheidsargument wordt te vaak gebruikt om ons ontwikkelingen op te dringen, waarvan ook de bedenkers niet weten wat de gevolgen op langere termijn zullen zijn. **Dat**

die geldloze samenleving in aantocht is, valt volgens mij niet meer te ontkennen. Na het lezen van de recensie kwam bij mij de prangende vraag op of recensent Ubels weleens contact heeft met de vele ouderen en gehandicapten die bankklokken massaal zien verdwijnen, terwijl ze helemaal geen behoefte hebben aan een geldloze samenleving. Een redacteur economie had bij zijn recensie en felle kritiek op de inhoud van het boek, tenminste dergelijke actuele ontwikkelingen dienen te vermelden.

De zich voortslepende kredietcrisis

We stevenen duidelijk af op een mondiaal centraal gezag zoals de auteur van Cashless beschrijft. Redenen: een kredietcrisis die is overgegaan in een schuldencrisis, grote problemen in de eurozone, druk op de euro, overheden van landen met ondraaglijke schuldenlasten. Het gegeven dat de Europese Monetaire Unie kennelijk niet functioneert zonder politieke unie (zie ook het artikel op deze website Europa Superstaat). **Daaraan kunnen worden toegevoegd universele ontwikkelingen met een grensoverstijgend karakter, die de wereldwijde behoefte aan een Nieuwe Wereldorde met een krachtig centraal gezag stimuleren.** Een ontwikkeling die wordt gepropageerd door belangrijke (oud)politici als Sarkozy, voormalig premier Blair, Henry Kissinger en deskundigen van het in Davos gevestigde, gezaghebbende World Economic Forum (www.weforum.org). De vraag komt dan ook op wie de werkelijkheid vertekent, de schrijver van het boek Cashless of de recensent. **Of is Ubels van mening dat de geschiedenis van de mensheid de zorg van de schrijver over de huidige situatie op geen enkele wijze rechtvaardigt?** Na twee bloedige wereldoorlogen op dit continent, de Holocaust, een door menselijk egoïsme veroorzaakte kredietcrisis, immense milieuproblemen, terreurdreiging en hulpbronnen die opraken als gevolg van overconsumptie, kan ik mij dat nauwelijks voorstellen. De inhoud van het gerecenseerde boek kun je niet los zien van deze context. En wat te denken van de dominante rol van de computer in de samenleving, de invoering van moderne identificatiesystemen op basis van biometrie en chiptechnologie die nu al grote druk plaatst op fundamentele grondrechten (Artikelen 10 en 11 Gw). Onderwerpen waar nota bene ook in het ND regelmatig over wordt gepubliceerd (zie naschrift). Tegenover de visie van de schrijver stelde de recensent in dit

christelijke dagblad helaas geen Bijbelse visie. Hij gaat ook niet in op kwesties zoals de grote verdrukking en de uitleg van bepaalde gedeelten uit de Bijbelboeken Daniel en Openbaring. **Jammer, want een Bijbelgedeelte als Openbaring 13:11-18, waarin de mogelijkheid staat beschreven om mensen te selecteren en vervolgens op universeel niveau uit te sluiten van het sociale en economische verkeer, is voor het eerst in de geschiedenis technisch realiseerbaar.** Onlangs werd bekend dat alle inwoners van India boven de leeftijd van 15 jaar, biometrisch (gelaatsscan / vingerafdrukken) in kaart zullen worden gebracht voor een landelijke databank en over een jaar zullen zijn voorzien van een biometrische identiteitskaart. India telt ruim 1 miljard inwoners en het identificatieproces zal ruim 1 jaar in beslag nemen. Het zou van moed hebben getuigd als de recensent deze ontwikkelingen bij zijn afwegingen had betrokken. De auteur staat immers uitgebreid stil bij biometrie en RFID-technologie.

Teneur en woordgebruik

Wat mij (en anderen) stoorde was niet alleen de venijnige teneur van de recensie, maar ook het woordgebruik. Het woord **onzin** in de kop staat volgens Van Dale onder andere voor **nonsens of wartaal**. Als je zo'n 'beschuldiging' uit dien je deze goed te onderbouwen. '**Een beroerd verhaal**' staat taalkundig o.a. voor '**ellendig**' of '**belabberd**'. Hoe is het mogelijk dat dergelijke algemene kwalificaties worden gebruikt, zonder dat feiten inhoudelijk worden weerlegd of tenminste de in het boek geuite visie wordt getoetst aan de actuele ontwikkelingen en de Bijbel. Ook ik verschil op bepaalde punten van mening met de auteur van Cashless, bijvoorbeeld over het begrip Babylon en de chronologie van de eindtijd in Appendix B. Ik zou mijzelf nooit aan zo'n gedetailleerde invulling durven wagen. In grote lijnen vind ik het echter een actueel en leerzaam boek. Ik heb diverse bronnen nagetrokken en die zijn correct. Ik denk in dat verband aan het voorbeeld dat de auteur geeft van de introductie van cashless cabins (vliegtuigen waarin niet meer met contant geld kan worden afgerekend) in de burgerluchtvaart (pagina 53).

Een reactie was op zijn plaats

Bovenstaande argumenten en het feit dat ik zowel de teneur als het woordgebruik van de recensent het ND onwaardig vond, waren voor mij aanleiding onderstaande brief op 26 maart 2010 te mailen aan het

Nederlands Dagblad. Immers, een belangrijk deel van de lezers zal de recensie hebben gelezen en is daarom volgens mij onjuist/onvolledig voorgelicht. De ingezonden brief kon helaas niet worden geplaatst, omdat deze volgens de redactie niet voldeed aan de criteria voor ingezonden stukken en wel onder punt 3 van deze criteria:

‘Een tweede uitzondering betreft ‘ingezondens’ over recensies. Hierbij speelt een rol dat een boekbespreking de persoonlijke mening van de recensent is, waar iedere lezer het zijne of het hare van kan vinden. Een discussie daarover is lastig omdat veel lezers het boek niet hebben gelezen, en de argumenten dus moeilijk op hun merites kunnen beoordelen. Alleen evidente fouten kunnen worden gecorrigeerd’ (citaat).

Het argument om de brief te weigeren vind ik niet stevig. Een lezer zal ook niet alle persberichten en andere bronnen lezen die aan publicaties in de media ten grondslag liggen en publicaties op hun merites kunnen beoordelen. Ook al gaat het om een persoonlijke mening van een recensent, kan het geen kwaad om journalistieke uitgangspunten van objectiviteit in acht te nemen. Aangezien ik van mening ben dat deze recensie een weerwoord verdient, is hieronder de ingezonden brief opgenomen. Tevens volgt een naschrift, omdat een ingezonden brief slechts een beperkt aantal woorden mag bevatten.

Ingezonden brief: ‘Onzin over kredietcrisis en antichrist’

In zijn bespreking van het boek *Cashless* in het Nederlands Dagblad van 26 maart, bestempelt recensent Ubels de inhoud van dat boek als onzin en een beroerd verhaal. Wie de huidige mondiale ontwikkelingen als de kredietcrisis en een geautomatiseerd betaalcircuit in een Bijbelsprophetisch perspectief plaatst, doet volgens Ubels aan ‘theologisch kunst- en vliegwerk en toont bovendien aan niets te begrijpen van de financieel-economische noodzaak nieuwe wegen in te slaan’. Hoe naïef kan iemand zijn die leeft op een continent, waar machtsmisbruik door overheden binnen een eeuw tot twee afschuwelijke wereldoorlogen heeft geleid? Het is onverstandig van Ubels om de universele risico’s die op de mensheid afkomen zo te bagatelliseren. Hij is kennelijk vergeten, dat de huidige kredietcrisis kon ontstaan, doordat invloedrijke personen op financiële sleutelposities in de gelegenheid waren hun macht te misbruiken voor eigen gewin. Egoïsme, zelfverrijking en machtsmisbruik zijn het gevolg van de gebrokenheid van onze schepping en kunnen

daarom ieder moment uitbarsten. Terwijl hijzelf zijn betoog op geen enkele wijze Bijbels onderbouwt, minacht hij de visie van veel christenen door gebruik van de term 'zelfbenoemde profeten'. Daarom enige harde feiten. In 2006 werd een wetsvoorstel ingediend om de bevoegdheden van de inlichtingendienst AIVD uit te breiden. Onder de kop 'Staatscontrole' verscheen er op 2 juni 2006 een kritisch redactioneel commentaar in het ND. In dat commentaar werd het volgen van de burger door een ongecontroleerd ambtelijk staatsapparaat, gezien de afschrikwekkende precedents uit het verleden, als 'een heilloze weg' beschouwd. Sindsdien is het Burger Service Nummer ingevoerd, bevat ons paspoort een chip met biometrische kenmerken en is er, ondanks bezwaren van deskundigen en ethici, een centrale biometrische databank. Massale invoering van de Rfid-chip en elektronische persoonsdossiers is slechts een kwestie van tijd. Banken en andere bedrijven gebruiken hun machtspositie om contant geld te ontmoedigen en elektronisch betalen te stimuleren. Grootschalig misbruik ligt op de loer, zelfs op mondiaal niveau. Veel burgers, zowel met een christelijke als seculiere achtergrond, ervaren daardoor dat de druk op belangrijke grondrechten als de artikelen 10 en 11 van de Grondwet toeneemt. Dat is geen onzin maar realiteit. Ubels zou zich moeten afvragen of zijn eigen werkelijkheid niet vertekend is.

Hoe kritisch is het ND eigenlijk zelf op bepaalde ontwikkelingen die ik schetste en ook in het boek Cashless aan de orde komen?

De hiervoor beschreven recensie bracht mij in gedachten terug in de tijd. Een vergelijkbare persoonlijke ervaring met het ND. Ruim twaalf jaar geleden, 23/1/1998 recenseerde de voormalige hoofdredacteur van het ND, J.P. de Vries mijn boek 'De gecontroleerde samenleving'. Op de omslag van dat boek had ik mijn A-nummer uit de gemeentelijke basisadministratie vermeld in plaats van mijn naam. **Ik deed dat om te wijzen op het proces van toenemende nummeridentificatie, dat ik toen voorzag en dat inmiddels door de invoering van het Burger Service Nummer in belangrijke mate is verwezenlijkt.** Ook die recensie was uitermate kritisch, terwijl ik mij in het boek hoofdzakelijk baseerde op seculiere bronnen. **De recensent ging zelfs zover dat hij zich de vraag stelde of de waakhond die de**

overheid heeft ingesteld om de privacy te bewaken, de Registratiekamer (thans CBP), zelf geen Big Brother is geworden. Bij de recensie werden niet, zoals gebruikelijk, de gegevens van het boek vermeld zoals aantal pagina's en prijs (*). Ook toen werd een ingezonden brief geweigerd en op andere correspondentie niet gereageerd.

Ik haal dit voorbeeld aan, omdat zich in de periode erna iets opmerkelijks voltrok. Het ND publiceerde in het decennium dat volgde vele artikelen, waarin ook grote zorg tot uitdrukking kwam over grondwettelijke kwesties als bescherming van de persoonlijke levenssfeer en botsende grondrechten. Artikelen die vergelijkbaar waren met de inhoud van mijn boek en soms zelfs nog verder gingen. Het commentaar over 'Staatscontrole' haalde ik al aan in mijn ingezonden brief, maar daaraan kunnen worden toegevoegd publicaties als *'Privacy in EU loopt gevaar'* (ND 16/5/08), *'Technologie op paspoort leidt tot meer misbruik'* (ND 23/7/03), *'Plan voor nationale DNA-bank roept vragen op'* (ND 1/3/05), *'De controleur mag altijd binnenvallen'* (ND 15/1/2010), *'Overheid houdt burger in de tang in naam van'* (ND 3/2/07). Ik zou er nog vele publicaties uit hetzelfde dagblad aan kunnen toevoegen over privacy, bijvoorbeeld de voor- en nadelen van de elektronische persoonsdossiers (EPD en Kinddossier) die de komende tijd operationeel zullen worden.

Ruim een decennium later kan ik stellen dat de kritische visie van dhr. De Vries uit 1998, in zijn eigen dagblad is ingehaald door de harde feiten die volgden in de jaren erna. **De praktijk blijkt de beste recensent te zijn en dat zou ook weleens kunnen gelden voor de inhoud van het gerecenseerde boek Cashless.** Bij lezingen nodig ik lezers altijd uit mijn publicaties te toetsen aan de realiteit en ben bereid daarvoor achteraf verantwoording af te leggen. De invloed van moderne identificatiesystemen op basis van biometrie en chiptechnologie is onstuitbaar en plaatst toenemende druk op belangrijke grondrechten. Maar ook de vrijheid van meningsuiting en godsdienstvrijheid staan onder druk. Contant betalen wordt door banken en supermarkten ontmoedigd, digitaal / elektronisch betalen gestimuleerd. Door de

grensoverstijgende mondiale problemen schreeuwt de mensheid om een krachtig centraal universeel gezag. Daarvoor is een groot aantal publicaties voorhanden, zowel uit levensbeschouwelijke als seculiere bronnen. Bij de laatste categorie denk ik aan het rapport van de Club van Rome, mondiale afstemming via de VN om bijvoorbeeld het Midden-Oosten conflict op te lossen, jaarverslagen van door de overheden zelf aangestelde privacytoezichthouders en studies als 'Van privacyparadijs tot controlestaat?' van het Rathenau-instituut (zie mijn website onder Home). De context waarin de in het boek Cashless geschetste ontwikkelingen plaats vinden, kunnen niet worden genegeerd. Omslagpunten zoals 'nine-eleven', de kredietcrisis of natuurrampen (Lucas 21:25 e.v) kunnen het proces zomaar in een mondiale stroomversnelling brengen. **Gezien het vorenstaande ben ik dan ook gaan twifelen aan de consistentie van de (toekomst)visie van het ND en stel tenminste vast dat er sprake is van tegenstrijdigheden.** Op pagina 33 van mijn boekje Identificatie (2005) besteed ik, met bronvermelding, aandacht aan de recensie van oud-hoofdredacteur van het ND J.P. de Vries in de publicatie 'Spanning tussen privacy en toezicht'.

- **Bronnen:**
Cashless, Op weg naar een maatschappij zonder contant geld. Mark Hitchcock. Uitgave Het Zoeklicht te Doorn. 206 pg's, 14,95 euro.
'Onzin over kredietcrisis en antichrist', door Ruurd Ubels. Nederlands Dagblad, 26 maart 2010.
'Spanning tussen privacy en toezicht', door J.P. de Vries. Nederlands Dagblad, 23/1/1998.